
===== Türk Kibri =====

:date: 2014-11-23 03:41:51 +0200

.. :Date: <11947 - Fri 15:13>

Yusuf Kaplan'ın bir yazısını <<http://arsivlemesemolmazdi.blogspot.com/2012/02/yusuf-kaplan-kuresel-sistem-cokerken.html>>__ okudum. *Küresel sistem çökerken* falan filan.

Türklerin ekseriyetinde böyle bir *buralar bizim* havası mevcut. Velakin bunun altını dolduracak kadar kuvvetli değiliz. Son on yılda *bitinin kanlanması* bir şey, Ortadoğu'da Osmanlıcılık oynayacak kadar kuvvetli olmak başka bir şey.

Tarih felsefesi yapalım diyor Yusuf Kaplan. Tarihte benim bildiğim kimse Osmanlı'ya, *ağabey, siz ne kadar soylu ve büyük devletsiniz* diye getirip Ortadoğu'yu teslim etmedi. Bahsedilen her yer silahla elde edilmiş ve Osmanlının silahlı gücü ortadan kalkınca el değiştirmiş bölgeler.

Tarihimizi avcı hikayesi gibi anlatmayı seviyoruz ama en azından şunu da kabul etmek lazım: Ortadoğu'nun bugün Afrika'dan sonra dünyanın en geri, en az kitap okuyan, en az üretim yapan bölgelerden olmasının mesuliyeti de Osmanlı'nın omzundadır. Buralara münhasır bir garezi olduğundan değil tabi, yine de kurduğu sistemin hastalanması ve tedavi edilemeyişi sonucu, hem buralar, hem oralar bugün yaşadığımız dertlerle meşgul.

Osmanlı yeniden kurulabilir mi? Kurulamaz. Bizim insan potansiyelimizle kurulamaz. Batı'nın krizi gelip geçer ancak insan sermayesi yerinde kaldığı sürece, bir şekilde kendine gelir. Ekonomik farkın asıl sebebi insan sermayesi olduğundan ve bunun geliştirmek, mesela *duble yol* yapmak kadar kolay olmadığından bizim yapabileceğimiz de sınırlıdır. Türkiye geliyor olabilir, ancak Osmanlı'nın diğer milletlere nazaran geliştiği kadar hızlı değil, zaman o zaman değil, insanlar o zamanki insanlar değil.

Bir de Osmanlı rüyalarıyla ıslananların, 1945'ten sonra bu işlerin artık o kadar da kolay olmadığına dikkat etmesi gerekir. Bakarsın Amerika çöker, Avrupa sallanır, doğru, ama mesela Çin petrol ihtiyacını yerinden görmeye kalkarsa, Doğu Akdeniz'e kadar önünde durabilecek bir güç yoktur. Malum kötü, bilinmeyen kötüden iyidir. Haracımız bellidir en azından. Kartlar yeniden karılırsa, kimin eline ne kadar düşeceği belli olmaz ve kartların karılması demek İkinci Dünya Savaşı'nın daha büyük ölçekte yeniden yaşanması demektir.

Ol sebepten efelenmek, tarih yazmak, Osmanlı'yı yeniden kurmak falan, güzel görünen ama dikkatle yaklaşılması ve ipteki cambazla beraber yerdeki yankesicileri de hatırlatması gereken hayaller.